

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U KARLOVCU
Karlovac, Trg hrvatskih branitelja 1

Broj: S-DO-200/2021
Karlovac, 4. listopada 2024.
IVD/IVD

Na broj: St-1625/2021

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Stalna služba u Karlovcu

STEČAJNI POSTUPAK:

Stečajni dužnik: BLUE COMFORT j.d.o.o. u stečaju, OIB: 69072837393,
Zagreb, Levanjska 1

Razlučni vjerovnik: REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija , Porezna
uprava, OIB: 18683136487, zastupana po Županijskom
državnom odvjetništvu u Karlovac

PRIGOVOR na obračun troškova

razlučnog vjerovnika Republike Hrvatske,
Ministarstvo financija, Porezna uprava

Na e-oglasnoj ploči suda objavljen je 17. rujna 2024. Zaključak Naslovnog suda posl.br. St-1625/2021-75 od istog dana, kojim je određeno ročište za diobu kupovnine pokretnina stečajnog dužnika, odnosno vozila taksativno navedenih pod toč. I. izreke citiranog Zaključka.

Istog dana, na e-oglasnoj ploči suda objavljen je i obračun troškova unovčenja imovine pod razlučnim pravom Republike Hrvatske od 11. rujna 2024.

Razlučni vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava ističe da predmetnom obračunu troškova unovčenja imovine (vozila) prigovara u cijelosti, jer je isti neosnovan, te evidentno oštećuje razlučnog vjerovnika.

Razlučni vjerovnik ističe da je općim troškovima ovog stečajnog postupka, a od kojih su nedvojbeno najveći troškovi knjigovodstvenih usluga u izuzetno dugom razdoblju, prvenstveno i jedino doprinio stečajni upravitelj koji nije uredno izvršavao svoju dužnost, jer je isti obračun troškova unovčenja predmeta razlučnog prava dostavio tek u rujnu 2024. Sve do rujna 2024. stečajni upravitelj je posve promašeno i zakonski neosnovano predlagao provođenje završne diobe i održavanje završnog ročišta, bez da

je prethodno dostavio sudu obračun troškova unovčenja predmeta razlučnog prava i bez da je prethodno predlagao namirenje tražbine razlučnog vjerovnika iz kupovna ostvarenih prodajom predmetnih vozila.

Razlučni vjerovnik posebno ukazuje da stečajni upravitelj očito smatra da stečajni postupak i unovčenje stečajne mase u tijeku stečajnog postupka služe obogaćenju stečajnog upravitelja, a ne namirenju stečajnih vjerovnika, odnosno konkretno namirenju razlučnog vjerovnika prodajom predmeta razlučnog prava.

To je nedvojbeno vidljivo iz zahtjeva stečajnog upravitelja za određivanje njegove nagrade i naknade njegovih troškova, u kojem zahtjevu stečajni upravitelj apsurdno i posve zakonski neosnovano u vrijednost unovčene stečajne mase uračunava zaplijenjeni predujam za namirenje troškova stečajnog postupka s računa stečajnog dužnika po članku 112. SZ-a u iznosu od 663,61 EUR, te iznos potraživanja naplaćenih prije stečaja u visini od 622,63 EUR. Niti jedan od ta dva iznosa ne predstavlja prihod na račun stečajnog dužnika iz mase unovčene radom stečajnog upravitelja i u cijelosti osnovano sud u rješenju od 11. srpnja 2024. ističe da je stečajni upravitelj unovčio stečajnu masu u visini od 8.433,36 EUR, a ne u iznosu od 9.719,60 EUR.

Iako je prvostupanjsko rješenje od 11. srpnja 2024. temeljem uložene žalbe stečajnog upravitelja ukinuto drugostupanjskim rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 11. rujna 2024., razlučni vjerovnik ukazuje stečajnom upravitelju da ukupna praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u svim stečajnim predmetima ujednačeno upućuje prvostupanjske sudove da se u vrijednost unovčene stečajne mase u smislu članka 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima isključivo i jedino uzima vrijednost mase koja je unovčena radnjama stečajnog upravitelja, i stoga je krajnje neshvatljivo da je stečajni upravitelj uopće ulagao žalbu na visinu nagrade određene prvostupanjskim rješenjem od 11. srpnja 2024., kao i da je po predmetnoj žalbi prvostupanjsko rješenje o nagradi ukinuto.

Naime, s obzirom da je stečajni upravitelj pogrešno primijenio odredbe Stečajnog zakona u ovome stečajnom postupku u dijelu u kojem se odnose na namirenje razlučnog vjerovnika, razlučni vjerovnik smatra da stečajni sudac ima sve zakonske osnove da razriješi stečajnog upravitelja u ovome stečajnom postupku zbog neurednog obnašanja dužnosti i oštećenja stečajne mase. Ovo iz razloga jer je stečajni upravitelj svojim krajnje nezakonitim propuštanjem da dostavi sudu obračun troškova unovčenja predmeta razlučnog prava doveo do krajnje nepotrebnog odugovlačenja ovog stečajnog postupka i izuzetno visokih troškova knjigovodstvenih usluga.

Dakle, razlučni vjerovnik smatra da dužnost stečajnog upravitelja u stečajnom postupku ne bi trebao vršiti pojedinac koji smatra da unovčenje stečajne mase služi dobivanju nagrade i pretjeranih troškova stečajnog upravitelja, te obogaćenju knjigovodstvenih servisa, a što je općepoznato u nizu stečajnih postupaka, koji nakon sastavljanja početnih bilanci i početnih financijskih izvještaja, u stečajevima u kojima nema zaposlenih radnika i u kojima nema nastavka poslovanja, na mjesečnoj bazi praktički ne rade za stečaj gotovo apsolutno ništa, osim dostavljanja uvijek jednako ispunjenih izvješća nadležnim poreznim tijelima.

Međutim, u ovom slučaju stečajni upravitelj smatra da je normalno da se iz cjelokupne stečajne mase namiri knjigovodstvo dužnika u iznosu od čak 4.421,00 EUR,

zatim da se namiri njegova neosnovana nagrada od 1.671,78 EUR, te njegovi neosnovani ukupni troškovi od 525,47 EUR (iako gotovo polovica tih troškova nije niti realna niti valjano dokumentirana), a tom istom stečajnom upravitelju je sasvim normalno da se razlučni vjerovnik unovčenjem čak triju vozila namiruje sa ukupnim iznosom od svega 38,00 EUR.

Dakle, iako je prvostupanjski sud rješenjem od 12.srpnja 2024. stečajnom upravitelju dao više nego dovoljnu nagradu od 1.349,34 EUR bruto, te mu je odobrio i naknadu svih realno dokumentiranih troškova u iznosu od 240,52 EUR, stečajni upravitelj je u ovome stečajnom postupku uložio poseban trud i vrijeme da bi napisao žalbu protiv tog, po stajalištu razlučnog vjerovnika, u cijelosti zakonitog i osnovanog rješenja. Međutim, taj isti stečajni upravitelj nije se udostojio izvršiti svoju zakonom propisanu dužnost, da kod javnopravnog tijela provjeri je li u javnim evidencijama MUP-a postoji zabilježena ovrha na predmetnim vozilima u korist razlučnog vjerovnika, te da provjeri je li rješenjima o ovrsi osigurana tražbina Porezne uprave eventualno namirena prije stečaja.

U odnosu na izravne troškove unovčenja koji se namiruju iz kupovnine (troškovi ostave vozila, troškovi procjene vozila i troškovi transporta vozila), prvenstveno razlučni vjerovnik ističe da stečajni upravitelj prije nego što je uzrokovao te troškove, nije kontaktirao razlučnog vjerovnika, a u cilju da razlučni vjerovnik odobri te troškove, ili eventualno da razlučni vjerovnik predloži drugi način transporta i ostave vozila. Naime, uvijek postoji mogućnost da sam razlučni vjerovnik raspolaže sa prostorom pogodnim za čuvanje vozila do njegove prodaje, i stečajni upravitelj nema pravo da po vlastitom nahođenju bez prethodne obavijesti i konzultacije s razlučnim vjerovnikom optereti kupovninu sa takvim troškom.

Razlučni vjerovnik ukazuje stečajnom upravitelju da neovisno o tome je li ili nije razlučni vjerovnik dostavio u stečaj obavijest o postojanju njegovog razlučnog prava na predmetima vozilima, zakonom je propisana dužnost stečajnog upravitelja da ispita i uzme u obzir sva razlučna prava koja su upisana u javne knjige i javne upisnike, pa tako i u upisniku vozila i prometnim dozvolama predmetnih vozila upisana razlučna prava razlučnog vjerovnika na sva tri predmetna vozila.

Međutim, ništa od navedenog stečajni upravitelj nije učinio, već je krajnje neosnovano zatrpavao spis dostavljanjem nekoliko završnih računa, bez da je prethodno dostavio na spis obračun troškova unovčenja predmeta razlučnog prava i bez da je prethodno po odluci suda namirio razlučnog vjerovnika.

Pri tome razlučni vjerovnik dodatno ukazuje stečajnom upravitelju da stečajni sud ne ispituje postojanje razlučnih prava i da je dužnost stečajnog upravitelja prije predlaganja unovčenja stečajne mase ispitati postojanje razlučnih prava upisanih u javne knjige i javne upisnike, te je upravo stečajni upravitelj taj koji ima uvida u knjigovodstveno-financijsku dokumentaciju dužnika te iz iste treba ocijeniti postoji li ili ne postoji tražbina osigurana razlučnim pravom.

Sve navedeno stečajni upravitelj nije učinio, već se isti tijekom ovog stečajnog postupka očito vrlo predano angažirao na nekakvo jednostrano evidentiranje nekakve takozvane loco-vožnje, a razlučni vjerovnik u cijelosti podržava stajalište prvostupanjskog suda da stečajni upravitelj ničim nije dokazao da su svi ti zatraženi troškovi takozvane loco-vožnje uistinu osnovani, jer je sud sasvim jasno ukazao da

stečajni upravitelj, osim što živi i kreće se po Zagrebu kao privatna, tj. fizička osoba, sasvim sigurno radi i u drugim stečajnim predmetima, i stoga je nemoguće provjeriti, niti stečajni upravitelj može dokazati da je navedenih datuma koje navodi u svojoj tablici tzv. loco-vožnje, uistinu obavljao poslove isključivo za ovaj stečajni postupak.

Osim toga, razlučni vjerovnik ističe da je Stečajnim zakonom propisana dužnost stečajnog upravitelja da u vršenju svoje dužnosti postupi savjesno i s pažnjom dobrog gospodarstvenika, a u konkretnom slučaju što se tiče putnih troškova stečajnog upravitelja to bi značilo da prilikom obavljanja poslova u Zagrebu gdje isti živi, stečajni upravitelj ima dužnost koristiti ono prijevozno sredstvo čiji će trošak razumno i u što manjoj mjeri teretiti stečajnu masu. Općepoznata je činjenica da je cijena tramvajske karte koja omogućava stečajnom upravitelju nesmetano kretanje po Zagrebu znatno niža od cijene goriva za upotrebu osobnog vozila u službene svrhe, međutim, stečajni upravitelj očito smatra da razlučni vjerovnik treba trpjeti da se iz unovčenja predmeta razlučnog prava namiruje krajnje neprihvatljiv iznos tzv. loco-vožnje od 230,41 EUR, a da bi razlučni vjerovnik trebao biti namiren sa 38,00 EUR.

Slijedom iznesenog, razlučni vjerovnik predlaže stečajnom upravitelju da isti bez odgode korigira i ispravi obračun troškova unovčenja predmeta razlučnog prava, kako u pogledu visine nagrade i troškova stečajnog upravitelja, tako i u pogledu nedokazanih predujma naknade i troškova za javnog bilježnika, te troškova arhiviranja dužnikove dokumentacije.

Ukoliko stečajni upravitelj ne ispravi obračun troškova unovčenja predmeta razlučnog prava na način da isti bude realan i u skladu sa zakonom, razlučni vjerovnik će predložiti sudu da razriješi stečajnog upravitelja zbog neurednog obavljanja njegove dužnosti, jer je neuredno postupanje stečajnog upravitelja u ovome stečajnom postupku nedvojbeno dokazano.

Osim navedenog, razlučni vjerovnik predlaže stečajnom upravitelju da sa knjigovodstvenim servisom iskomunicira umanjeње naknade za usluge knjigovodstvenog servisa za čitavo razdoblje za koje je nedvojbeno da knjigovodstveni servis u biti nije radio gotovo ništa, a to je razdoblje od trenutka kada je stečajni upravitelj promašeno sudu podnio prvi završni račun, pa do trenutka kada je sud odbio održati završno ročište vjerovnika, odnosno kada je stečajni upravitelj nakon više od jedne godine napokon dostavio obračun troškova unovčenja predmeta razlučnog prava.

Razlučni vjerovnik predlaže stečajnom upravitelju da isti dostavi novi ispravljeni i primjereni obračun troškova unovčenja razlučnog prava i da pri tome stečajni upravitelj svakako uzme u obzir svoje vlastite propuste u radu u ovome stečajnom postupku.

ZAMJENICA ŽUPANIJSKE DRŽAVNE ODVJETNICE

Ines Videnić Desović